

Περὶ τῶν Λιτζίων, ἦτοι θερμῶν ιαματικῶν
ὑδάτων τῆς ἐπαρχίας Κρήνης.

Ἅπο τὴν κοινὴν τουρκικὴν ἐπωνυμίαν Λιτζία, εἰσὶ γνωσταὶ τοῖς κατοίκοις τῆς Ἰωνίας αἱ θερμαὶ μεταλλικὴ πηγαὶ, αἱ μεταξὺ τῶν πόλεων Κρήνης (Τσεσμὲ) καὶ Άλατζάτων κείμεναι. Καὶ ἀκριβεστέραν μὲν ἀρχαιολογικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν πραγματείαν θέλομεν δημοσιεύσει, τοῦ χρόνου προϊόντος, πρὸς ἀκριβῆ γνῶσιν τῶν ἐν τῇ ἑλευθέρᾳ Ἑλλάδι καμνόντων. Ἡδη δὲ προτιθέμεθα νὰ σκιαγραφήσωμεν αὐτὰς, θραχέα τινὰ μόνον λέγοντες.

Οὕτι τῶν πηγῶν τούτων τινὲς ἥσκην καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις γνωσταὶ δεικνύουσι τὰ παρ’ αὐταῖς κείμενα καὶ ἀνορυττόμενα ἔρειπια διότι καὶ πολλαὶ ἀρχαῖαι δεξαμεναὶ ἀνακαλύπτονται ἀνασκαπτόμεναι. Ἀνυσιμώτατον δὲ ταῦν τῇ ιατρικῇ ἐπιστήμῃ, τῇ μεγάλην χρῆσιν ποιουμένη τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων κατὰ παντοίων νόσων, ἀποδείνει ἡ ἐπιστημονικὴ ἐξέτασις τῶν ιαματικῶν πηγῶν.

Ἔμίσειαν ὅραν μακρὸν τῆς πόλεως Άλατζάτων, καὶ τρία περίπου τέταρτα ἐκ τῆς Κρήνης, κεῖνται τὰ μνημονευθέντα λουτρά, (Λιτζία), κατὰ τὴν ἀρκτικὴν παραλίαν, ἐγγύτατα τῇ θαλάσσῃ, μεγάλην ιαματικὴν δύναμιν ἔχοντα, ὡς καταφαίνεται ἀριδήλως ἐκ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν ἀσθενούντων, τῶν κατ’ ἔτος ἐπισκεπτομένων αὐτὰ, καὶ ἐντελῇ ἵσιν τυγχανόντων. Τὸ ὕδωρ αὐτῶν, θειούχου φύσεως τὸ πλεῖστον ὄν, ρέει ἀναβλύζον ἀφθονον εἰς πέντε δεξαμενάς τούτων αἱ δύο νεόδμητοι οὖσαι, εἶναι ἴκανῶς εὔρεῖαι, καθαρί, ἐσεγασμέναι, καὶ προωρισμέναι διὰ τοὺς ἄνδρας οἱ δ’ ἔτεροι λουτῆρες εἰσὶν ἐπίσης εὔρεις καὶ θολοσκεπεῖς, καὶ προωρισμένοι διὰ τὰς γυναικας. Ἀπασαι αὗται αἱ δεξαμεναὶ εἰσὶ κτισμέναι παρὰ τὸν ἀφρόν τῆς θαλάσσης, δεχόμεναι τὸ ὕδωρ εὐχέστου θερμοκρασίας, δι’ ἣν αἵτιαν αἱ ἐγχώριαι γυναικες μεταχειρίζονται ταῦτα ὡς καθαρτικὰ τοῦ σώματος λουτρά.

Ἡ δὲ ιαματικὴ ἐνέργεια τῶν ὑδάτων τούτων ἐνδείκνυται κυρίως ἀ) κατὰ τῶν δερματικῶν νοσημάτων 6') κατὰ τῶν ἐμφράξεων τῆς κάτω κοιλίας γ') κατὰ τῆς ρευματικῆς καὶ ἀρθριτικῆς καχεζίας, καὶ δ') κατὰ τῶν χρονίων νοσημάτων.

Ολίγα τινὰ θήματα μακρὰν τῶν δεξαμενῶν, ὑπάρχει εἰλὺς, θειούχου φύσεως (λάσπη κοινῶς καλουμένη), καθ' ὑπερβολὴν θερμὴ, θειούχους ἀτμοὺς ἀναπέμπουσα, μακρόθεν διακρινομένους· ἐν αὐτῇ ἐπ' ὅλιγας στιγμὰς θυθίζουσιν οἱ παραλυτικοὶ τὸ πεπονθός μόριον καὶ ικανῆς τυγχάνουσι θεραπείας. Πολλοὶ τῶν ἐγχωρίων μεταβαίνοντες εἰς τὰ λουτρὰ προποτίζονται τῷ ὑφαλούρῳ ἔκεινῳ θερμῷ ὕδατι, δύος καθαρθῶσιν· ἐνεργεῖ λοιπὸν καὶ ὡς ὑπακτικὸν τὸ ιαματικὸν ἔκεινο ὕδωρ.

Τὰ ἐν λόγῳ λουτρὰ ἐπισκέπτονται κατ' ἔτος πλεῖστοι ὅσοι ἄλλ' ιδίως μεταβαίνουσιν εἰς αὐτὰ πολλαὶ καὶ καλαὶ οἰκογένεται ἐκ τῆς θασιλίσσους τῶν πόλεων τῆς Ἀνατολῆς, τῆς εὐάνδρου Σμύρνης· διάσημοι ἔκειθεν ιατροί, Εὐρωπαῖοι τε καὶ Ἑλληνες καθὼς ἐπίσης ἐκ Χίου, ἐξ Ἀλεξανδρείας, καὶ ἐξ ἀλλων τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους μερῶν, προσέρχονται εἰς ταῦτα· τοσοῦτον δὲ εἰς τὰ μέρη ἔκεινα ἐγνώσθη ἡ ιαματικὴ τῶν Λιτεζῶν δύναμις, ὥστε κατ' ἔτος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπισκεπτομένων ὑγείας χάριν, αὔξάνει ἐπαισθητῶς. Τοσαῦτα ἐν βραχεῖ περὶ τῆς ιαματικῆς τῶν μεταλλικῶν τούτων πηγῶν δυνάμεως. Εἴπωμεν δὲ βραχέα τινὰ καὶ περὶ τῆς τοποθεσίας αὐτῶν.

Η θέσις, ἐν ᾧ κείνται τὰ ἐν λόγῳ λουτρὰ εἶναι τερπνή, ὡς περιστοιχίουμένη ὑπὸ ἀμπελῶνων ιδίως· ὁ δὲ θαλάσσιος ὄρεζων εὐρύνεται εἰς μεγάλην ἀπόστασιν, καθωραΐζόμενος ὑπὸ τῶν ἀκτῶν τῆς ὥραίας ιωνίας παραλίας. Ὕπάρχουσι δὲ καὶ δωμάτια ικανά, καὶ καρφενεῖα, ὑπὸ τοῦ ιδιοκτήτου τῶν λοιπῶν, θέωμανοῦ διευθυνόμενα, μειλιχίου τοὺς τρόπους. Ἐκεὶ ὑπάρχουσι καὶ ὕδατα πόσιμα διαυγέστατα, καταψύχοντα τὴν γλῶσσαν τῶν διψώντων, καὶ ἀντὶ εὐκραέστατος, καὶ αὐραὶ ποντιάς ζωογονοῦσα τὸ κεκμηκός σῶμα· γλόν δὲ, τὴν δρασιν κατατέρπουσα, πολλὴ κατὰ τὴν θερινὴν ὥραν· φυτῶν δὲ εἴδῃ παντοῖα, ἀμπελοῖ, ἐλαῖαι, συκέαι, συκαμινέαι κτλ. τὰ μὲν εἰς τροφὴν, τὰ δὲ εἰς τρυφήν· καὶ ιχθύες πολλοί, οὐδενὸς δὲ τῶν τροφίμων στερεῖται ὁ ξένος. Πάντα ταῦτα ικανὴν ἀνεσιν καὶ διάχυσιν παρέχοντα εἰν τοὺς ἀσθενεῖς, μεγάλως συμβάλλουσιν εἰς ἴασιν αὐτῶν. Πλὴν τῶν πλεονεκτημάτων τούτων, εύμοιροῦσι τὰ Λιτεζαὶ καὶ ἑτέρου. Ἐκατέρωθεν αὐτῶν κείνται αἱ πόλεις τῆς Κρήνης καὶ Ἀλατζάτων, ἐν αἷς κατοικοῦσι πολλαὶ χριστιανικαὶ οἰκογένειαι, τέσσαρες χιλιάδες τὸν ἀριθμὸν περίπου· εἰς ἐκατέραν τούτων δύναται ὁ θουλόμενος γὰ μεταβῆ τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας, τέρψεως ἔνεκα.

Τοιαῦτα τὰ παρ' ἡμῖν λουτρά, ἀτινα δυστυχῶς ἀγνοοῦσιν οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι. Διὸ καὶ ἐπιστημονικῷ ζήλῳ καὶ ἔθνικῷ αἰσθήματι κατεχόμενοι, οὐρδὸν δὲ ἐκπληροῦντες καθῆκον, ἐσπεύσαμεν νὰ δημοσιεύσωμεν ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ τὴν δραχυτάτην μὲν περὶ τῶν λουτρῶν τῆς ἐπαρχίας Κρήνης πραγματείαν ἡμῶν, διεξόδικὴν δὲ εἰς τὸ μετέπειτα, καὶ γνωστοποιήσωμεν αὐτὰ διὰ τοῦ ἀξιολόγου περιοδικοῦ συγγράμματος «ἡ Μέλισσα τῶν Ἀθηνῶν», προτρέψομεν δὲ πολλοὺς τῶν ἀσθενούντων νὰ ἐπισκεψθῶσιν αὐτὸς, πεποιθότες, ὅτι θέλουσι τύχει τοῦ ποθουμένου (1).

Ο δημοτ. ιατρὸς Ἀλατζάτων

ΝΙΚ. ΜΑΡΑΘΑΚΗΣ.

Σημείωσις τοῦ συντάκτου τῆς Μελίσσης τῷρις Αθηνῶν.

Ἐκ τῆς ἀξιολογωτάτης ταύτης πραγματείας ἀφηρέσαμεν τέσσαρας μόνον στίχους, ἀφωρῶντας προσωπικῶς ἡμῖν, καὶ μὴ ἀρμόδιοντας εἰς σύγγραμμα, παρ' ἡμῶν συντασσόμενον. Άντι δὲ τούτων ἀναγκαῖον θεωροῦμεν νὰ προσθέσωμεν τὴν ἐξῆς παρατήρησιν. Πόσαι ἄρα γε ίαματικαὶ πηγαὶ ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι; ὅποια ὡφέλεια ἥθελε προκύψει εἰς τε τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα καὶ εἰς τὴν ἐπιστήμην, ἐάν οἱ κατὰ τόπους ίατροὶ ἐφρόντιζον νὰ δημοσιεύσωσι τὰ περὶ αὐτῶν, ὅπως ὁ ἀξιότιμος συνάδελφος Κύριος Μαραθάκης; Οὗτος πλοῦτος ἥθελεν εἰσέλθει ἀπ' αὐτῶν καὶ εἰς τὸ δημόσιον ταμείον, ἐάν καὶ μὲν Κυβέρνησις ἐφρόντιζεν ἐν τονώτερον νὰ παρέξῃ ἀσφάλειαν εἰς ἄπαν τὸ Κράτος, καὶ εὔκολον συγκοινωνίαν ἔταιρία δέ τις ἐάν ἀνελάμβανε τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ίαματικῶν τούτων πηγῶν; Τῇ ἀληθείᾳ κατεχόμεθα ὑπὸ μεγίστης ἀγανακτήσεως, ὅσακις βλέπομεν ἔνα μὲν ἔκαστον ἐξ ἡμῶν φροντίζοντα μόνον περὶ τῶν ἴδιων, τοὺς δὲ πολιτικούς μας καὶ ἴδιως τοὺς οἰκονομολόγους μας ἐρίζοντας περὶ οἰκονομιῶν ἐκ τοῦ ἀνίθου καὶ κυμίνου, οὐδένα δὲ σχεδὸν ἀσχολούμενον πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἔθνικον ἡμῶν πλούτου, ἀπὸ τοῦ ὅποιου ἐδύναντο νὰ διατραφῶσιν ἵσως μάλιστα καὶ νὰ ἐντρυφήσωσι πεγταπλάσιοι σχεδόν τῶν σημεριγῶν κατοίκων τοῦ Κράτους.

(1) Περὶ τούτων ἀνέφερεν ἀλλοτε εἰς τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν καὶ ὁ ἐν Κρήνῃ Ἑλληνικὸς Προξενικὸς Πράκτωρ Κ. Νικόλαος Κουμαριανός.